

Тога го найде Иса ананка: *)

„Арно те найдофъ да те опитамъ,

Ели вистина джейнкъ съ сторило

Во мирна земя во Морі'о'о?“ —

„Кой ми ти казалъ, не те измамилъ,

Вистина тамо джейнкъ съ сторило.

Първа-та пушка, що ми пукнала,

Тога ми падна самъ Джафер-ага

Самъ Джафер-ага твой-отъ стопанъ;

Втора-та пушка що ми пукнала,

Тога ми падна твое-то брате;

Трека-та пушка що ми пукнала,

Тога ми падна твое-то дете.“

651.

Сжнце ми съ застоело

Стреде небо на пладнина,

Да ми видить вельо чудо:

Брата сестра прода'аше

За бблило, за цървило,

За шарено огледало!

652.

Горещина, уморнина

Отъ Недина непр'ина.

Попа зета залюбила,

Сестра си ъж загубила;

Останале две дечина,

Две дечина сирачина.

Тук' съ чудѣтъ две дечина,

Како Неда да викаеъ,

Али майко, али тетко.

653.

Богъ да убіетъ твоя-та майка!

Що ми те пуши доцкна на гости,

Доцкна на гости со невѣста-та;

Сжнце те зайде во ливаге-то,

Мракъ те замрачи долу потъ село,

Ми те найдо'е земски сеймени,

Те загуби'е дете Јо'анче,

Ти пограби'е млада невѣста.

*) Иса ананке — съ клажатъ въ стреле 'секого стиха.